

HOMILIE 16 MAART 2025

Kunnen we nog rustig slapen in deze woelige en onzekere tijden? De ene pandemie ligt achter ons en daar loert de volgende al om de hoek, het klimaat maakt bokkesprongen die de aarde niet ten goede komen en als klap op de vuurpijl beheersen enkele wereldleiders die niet verder komen dan wat haantjesgedrag het nieuws van elke dag.

Je zou van minder moedeloos worden, of het even niet meer allemaal duidelijk zien. En nog minder als pijn of ellende je ook in je eigen dagelijkse leven op de proef stelt.

En net daarom kunnen we ons misschien wel goed herkennen in enkele personages uit de lezingen vandaag.

In de eerste lezing ziet Abraham het ook even niet meer: zijn vrouw Sarah blijkt onvruchtbaar en de kinderwens komt niet tot vervulling. En de leerlingen van Jezus in het evangelie krijgen net te horen dat Jezus in zijn opgang naar Jeruzalem lijden en dood wacht. Hadden ze daarvoor alles opgegeven om Hem te volgen? Ook zij zitten in zak en as en zien het even niet meer zitten.

En net in die donkerste momenten van hun leven openbaart God zich aan hen met een boodschap van leven en licht. Abraham krijgt de belofte van een talrijk nageslacht, een groot volk en doorheen Jezus' transformatie spreekt God tot de leerlingen om vertrouwen te hebben in Zijn Zoon.

Maar noch Abraham, noch de leerlingen zien deze Godsopenbaringen. Ze slapen, zeggen beide lezingen vandaag – ze zijn niet of nog niet in staat Gods tekenen te zien. Slapen staat symbool voor de verwarring, de onzekerheid en de angst die hen verlamt (denk hierbij ook aan de slapende leerlingen in Getsemane).

Beste gelovigen, de veertigdagentijd neemt ons mee doorheen bijzonder sterke verhalen. Vorige week werd Jezus op de proef gesteld in de woestijn, ook dit is een symbolische plaats. Een plek waar mensen tot reflectie komen omdat ze op zichzelf worden teruggeworpen, waar ze tot de kern van het bestaan komen. Een moment van introspectie. Vandaag speelt het verhaal zich af op een berg, de Taborberg vermoed men. In de Bijbel zijn ook deze plaatsen symbolisch: een berg is de plaats bij uitstek voor de toenadering tot God. Zo ook in dit verhaal.

Jezus gaat de berg op en komt in het gezelschap van Mozes en Elia. Mozes had op de berg Sinaï de 10 geboden ontvangen en Elia had een godsontmoeting op de berg Horeb. Mozes en Elia, de vertegenwoordigers van de Wet en de Profeten brengen met hun aanwezigheid bij Jezus het Oude Verbond tot vervulling. Het is nog geen Pasen maar we krijgen vandaag alvast een glimp ervan te zien. De verheerlijking van Jezus in een stralend licht. Hij is het licht van de wereld, en nodigt ons uit om deelgenoot te worden van dat Nieuwe Verbond van vrede en gerechtigheid. God openbaart zich klaar en duidelijk op dat moment: 'dit is mijn zoon, luister naar Hem'. Het Oude Verbond komt tot vervulling.

Maar de leerlingen snappen het nog niet, gesymboliseerd door hun 'slapen'. Dat slapen geeft ook aan dat ze niet direct participeren of deel willen nemen aan dat Nieuwe Verbond. Daarom ook willen ze blijven en tenten bouwen – zich ergens in stellen en niet in beweging willen komen. Maar dat laat Jezus niet toe: we

moeten van de berg af, terug het dal in. Ja, ook wij.
Het dal, het leven van alledag, waar het inderdaad soms woelig, zelfs duister is. Maar in de wetenschap dat er op de berg licht is – en dat we vanuit die kracht verder kunnen meewerken aan de uitbouw van het Nieuwe Verbond. Vergelijk het met de mist en de wolken die je tijdens een bergwandeling soms in het dal ziet hangen, maar bij de beklimming naar de top kom je boven de wolken, boven de duisternis uit, naar het licht toe. We mogen ons laven aan dat licht, er kracht en sterkte uit halen.
Maar we kunnen niet lang op de hoogte, op de afzondering in het licht blijven. Jezus duwt ons weer het dal, de wereld in. Daar mogen we ons door niets of niemand in slaap laten wiegen. De wereld rekt op de kleine maar krachtige christelijke kernen om deze aarde mooier en beter te maken.

Ik wil graag afsluiten met een fragmentje uit een speech die dominee Martin Luther King gaf in Memphis op 3 april 1968, de dag voor hij werd vermoord. Hij zegt: *"Ik weet niet wat er zal gebeuren. Moeilijke dagen liggen voor ons. Omdat ik, op de top van de berg gestaan heb, maakt mij dat niets meer uit. Ik heb op de top rondgekeken en heb het Beloofde Land gezien. Zoals alle mensen, zou ik graag lang leven. Het is iets moois oud te mogen worden. Maar dat is nu voor mij geen zorg meer. Ik wil alleen Gods wil vervullen"*.

MLK verwijst naar de berg Nebo, waar Mozes een blik had op het Beloofde Land. Beste mensen, Het dal dat deze aarde is, is vaak duister en lijkt een onoverkomelijke chaos. Maar laat ons vanuit het licht van Jezus openbaring vandaag onze blik gericht houden op het Beloofde Land, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Daar mogen wij aan meewerken; hoe we dat doen, dat leefde Jezus ons voor.

En daar moeten we wakkere burgers voor blijven.

Hilde Verplancke